گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۷۳۶۶۱
یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ ۱۲:۰۶

یادداشتی از زهرا دشت؛

نقد و بررسی فیلم شش هفته

در زمستان ۱۴۰۲ در مجموعه برنامه های آشنایی با سینمای جهان، فیلم "شش هفته" محصول کشور مجارستان در موسسه فرهنگی و هنری میم. به نمایش درآمد و تماشاگران پس از اتمام فیلم به بحث و گفتگو در مورد فیلم پرداختند.

به گزارش گروه خبرنگاران فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، در زمستان ۱۴۰۲ در مجموعه برنامه های آشنایی با سینمای جهان، فیلم "شش هفته" محصول کشور مجارستان در موسسه فرهنگی و هنری میم. به نمایش درآمد و تماشاگران پس از اتمام فیلم به بحث و گفتگو در مورد فیلم پرداختند.

در ادامه یادداشتی را در مورد این فیلم به قلم زهرا دشت بهشتی کارشناس سینما، می خوانیم.

فیلم "شش هفته"

محصول : مجارستان ۲۰۲۲

کارگردان : ورونیکا زاکونی

خلاصه داستان : دختر نوجوانی به نام ژوفی که درگیر یک بارداری ناخواسته شده است تصمیم دارد بعد از به دنیا آمدن فرزندش او را واگذار کند، در این فرایند او شش هفته فرصت دارد که تصمیم نهایی خود را بگیرد.

کارگردان از همان ابتدا با یک نمای بسته و تکنیک دوربین روی دست ما را وارد دنیای شخصیت اصلی و آشفتگی او می کند. در ادامه شخصیت ژوفی کم کم برای ما معرفی می شود و با چهره ی بی روح و پر از نفرت نسبت به اطرافش روبرو می شویم.

دختر نوجوانی که با یک حاملگی ناخواسته وارد چالش بزرگی شده است و به یکباره از دوران نوجوانی به بزرگسالی پرتاب شده و در یک موقعیت چالش برانگیز گیر افتاده است. از همان لحظات ابتدایی فیلم رنگ و نور تصویر، ما را با فضایی سرد مواجه می کند. استفاده از تونالیته ی سبز و آبی کدر علاوه بر رنگ خود فیلم در صحنه ها و مخصوصا در صحنه هایی که ژوفی بیشتر حضور دارد مانند خانه، باشگاه، بیمارستان به خوبی طراحی شده اند. او که مدام شکم برامده خود را پنهان می‌کند، نه می‌تواند با دوستانش مراوده داشته باشد و نه با هم سن و سالانش همراه شود.

حتی میلی به مادرانگی هم ندارد و در تلاش است هدف خود را دنبال کند و برای مسابقات قهرمانی تنیس روی میز آماده شود. ژوفی وضعیت خانوادگی مناسبی ندارد. پدر خانواده، خانه را ترک کرده ، مادر ثبات شخصیتی ندارد و خواهرش نیز در شرایط مناسبی نیست. در این شرایط او حتی اگر بخواهد هم قادر به نگهداری فرزند خود نمی باشد .

کارگردان با استفاده از نورپردازی لوکی برای دست یابی به خواسته‌ی خود مبنی بر نشان دادن موقعیت ژوفی استفاده می کند.

تنها جایی که تصویر شارپ و روشن می شود زمانی است که فرزندش به دنیا می آید و انگار با به دنیا آمدن نوزاد تازه متولد شده همه ی مشکلات از درون به بیرون ریخته می شود. اما بعد دوباره همان تم رنگی و فضای نور پردازی غالب می‌شود و کم کم درونیات ژوفی برون ریزی می کند.

کارگردان خیلی هوشمندانه با استفاده از نماد پردازی داستان را روایت می کند، استفاده از موسیقی مناسب و گاهی افکت هایی که فروپاشی درونی شخصیت اصلی را بیان می کند مانند استفاده از صدای شکسته شدن شیشه از همان ابتدا نشان دهنده‌ی خرد شدن ژوفی زیر بار این چالش بزرگ است. در بعضی از بخش ها حتی سکوت نیز به خوبی تبدیل به موسیقی درونی فیلم می شود .

کارگردان خیلی خوب زنانگی را می شناسد. در فیلم تغییر هورمون ها و خلق خو در نوجوانی همراه با تغییرات بعد از زایمان خودش را به خوبی نشان می دهد. جزییاتی که در فیلم تصویر می شوند مانند ترک های روی شکم، بزرگ شدن و شل شدگی آن بعد از زایمان و چندین و چند نماد و نشانه که در نمای های نزدیک به آن ها پرداخته می شود، ما را در درک شرایط روحی و جسمی ژوفی به عنوان نوجوانی که به دنیای مادرانگی پرتاب شده است یاری می دهد.

در پایان باید به بازی بسیار خوب "کاتالین رومن" در نقش ژوفی نیز اشاره کرد.